

Универзитет у Београду
Факултет политичких наука

Изборном већу

Изборно веће Факултета политичких наука Универзитета у Београду је, на основу члана 70. став 1. и члана 72. став 1. и 2., Закона о високом образовању („Службени гласник РС“, број 76/05, 100/07-аутентично тумачење, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14 и 45/15-аутентично тумачење и 68/15), члана 49. став 1. тачка 3. чланова 110. и 114., Статута Универзитета у Београду - Факултета политичких наука и на основу Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа сарадника, на 9. седници одржаној 15. септембра 2016. године формирало је Комисију за припрему извештаја о пријављеним кандидатима за избор асистента за ужу научну област **Политиколошко-социолошке студије**, у саставу: др Чедомир Чупић, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду, др Слободан Марковић, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду и др Ђуро Шушњић, професор Филозофског факултета (одсека за Социологију) Универзитета у Београду у пензији. Комисија је прегледала конкурсни материјал и у складу са Законом о Универзитету и Статутом Факултета политичких наука подноси:

ИЗВЕШТАЈ

I – О конкурс

Факултет политичких наука Универзитета у Београду расписао је конкурс зза избор асистента за ужу научну област **Политиколошко-социолошке студије**. Оглас је објављен у публикацији Националне службе за запошљавање „Послови“ број 694, од 05.10.2016. године. Рок за пријаву кандидата истекао је 19. октобра 2016. године. На оглас се пријавило **десет кандидата**. Комисија је преузела конкурсну документацију и констатовала да је **осам** пријава поднето у складу са условима утврђеним Законом о високом образовању и Статутом Факултета политичких наука Универзитета у Београду, односно конкурсом, а да **две** пријаве не задовољавају услове конкурса, једна пријава због тога што је кандидат докторирао и поднео уверење о докторату (др Немања Звијер), а друга пријава зато што кандидат није испунио један од услова, а то је да приложи објављене радове (МА Андреј Кубичек).

II Кандидати

Кандидати који не испуњавају услове конкурса:

1. О кандидату

1.1. Биографски подаци кандидата

МА Андреј Кубичек, рођен је 14. маја 1987. године у Београду где је завршио основну школу „Марко Орешковић“ и Девету београдску гимназију „Михаило Петровић – Алас“. Основне академске студије, првог степена на студијском програму „Социологија“ на Филозофском факултету Универзитета у Београду уписао је школске 2006/2007 године и дипломирао 27. септембра 2011. године са просечном оценом 9.51. Школске 2011/2012 уписао је мастер академске студије Социологије на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Мастер студије завршио је 17. септембра 2013. године са просечном оценом 9.67. Мастер рад под називом „Еврофилија, евроскептицизам и еврофобија: дискурси о Европској унији у Србији 2012. године“ кандидат је одбранио са оценом 10. На Филозофском факултету Универзитета у Београду школске 2016/2017 уписао је четврту годину докторских студија Социологије у својству студента који сам сноси трошкове студија. У току докторских студија остварио је 140 ЕСПБ од могућих 180 ЕСПБ и просечну оцену 9.75.

Кандидат није узет у разматрање јер не испуњава један од услова конкурса, а то је да достави објављене радове.

1. О кандидату

1.1. Биографски подаци кандидата

Др Немања Звијер, рођен је 30. марта 1980. године у Зрењанину. Групу за Социологију Филозофског факултета Универзитета у Београду уписао је школске 1999/2000 године, а дипломирао 09. јуна 2005. године. Просечна оцена током студија је 8.44, а оцена на дипломском испиту 9.00. Постдипломске студије на Одељењу за социологију Филозофског факултета Универзитета у Београду уписао је школске 2005/2006 године, а одбранио магистарски рад 04. јуна 2009. године. Просечна оцена на магистарским студијама је 9.40. Кандидат је одбранио докторску дисертацију 24. септембра 2015. године на Филозофском факултету Универзитета у Београду и приложио је уверење да је стекао научни степен доктора социологије.

Један од услова објављеног конкурса за место асистента за ужу научну област политиколошко-социолошке студије јесте да су кандидати студенти докторских студија, а не доктори наука. То је разлог зашто кандидат није узет у разматрање јер не испуњава услове конкурса.

Кандидати који испуњавају услове конкурса:

1. О кандидату

1.1. Биографски подаци кандидата

МА Стефан Јанковић, рођен је 13. октобра 1987. године где је завршио Земунску гимназију. Основне академске студије, првог степена на студијском програму „Социологија“ на Филозофском факултету Универзитета у Београду уписао је школске 2006/2007 године и дипломирао 18. октобра 2010. године са просечном оценом 9.30. Школске 2011/2012 уписао је мастер академске студије Социологије на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Мастер студије завршио је 23. септембра 2013. године са просечном оценом 10. Мастер рад под називом *Културна производња и урбани простор – пример социогенезе њујоркских графита* кандидат је одбранио са оценом 10. На Филозофском факултету Универзитета у Београду школске 2013/2014 уписао је прву годину докторских академских студија Социологије. Четврту годину докторских студија уписао је школске 2016/2017 у својству студента који сам сноси трошкове студија. Кандидат није поднео уверење о положеним испитима на докторским студијама.

1.2. Педагошко искуство

Кандидат наводи да је од јануара 2015. године био сарадник у настави - демонстратор на Одељењу за социологију на Филозофском факултету Универзитета у Београду на предметима: *Социологија масовне културе*, *Социолога насеља – социологија села*, *Социологија насеља – социологија града*.

1.3. Учешће на научним скуповима и конференцијама

1. Стефан Јанковић, „The Future Geopolitical Patterns and the Balkan States, Predictions From the Perspective of Geopolitical Theory“, *Political Attitudes and Mentalities – The Historical Heritage of Europe: A Challenge for the Future of Political Analysis*, Bucharest, Romania, September 5th-9th 2012; printed in: *Political Attitudes and Mentalities – The Historical Heritage of Europe: A Challenge for the Future of Political Analysis* Voinea, Camelia Florela (ed.), Ars Docendi – University of Bucharest, 2012, pp.75-91.
2. Стефан Јанковић, „Генеза замишљања руралног простора: ка једној антиномији са урбаним кроз призму (анти)physis-a“ („Genesis of Imagining the Rural Space: Towards Antinomy with Urban through a Prism of (Anti)Physis“), *Vlasinski susreti, Vlasina Meetings*, Власинско језеро, Србија, 13-15. новембра 2015.
3. Стефан Јанковић, Андреј Кубичек, „Етничка идентификација између латенције и политичке мобилизације: принципи конституисања дискурзивних адаптација представа етничитета међу политичком елитом Србије“, *Изазови нове друштвене интеграције у Србији: концепти и актери, основни резултати пројекта*, Београд, Србија, 26-27. новембар 2015.

4. Jorn Koelemaij, Стефан Јанковић, „Mobile Urban Megaproject Policies: How Abu Dhabi Constructs Belgrade's Waterfront“, *American Association of Geographers 2016 Annual Meeting*, San Francisco, California USA, April 2nd-9nd 2016.
5. Стефан Јанковић, Jorn Koelemaij, „A Peculiar Case of Post-socialist Urban Transformation: Analyzing Processes and Struggles Around the Belgrade Waterfront Project“, *Post-Socialism: Hybridity, Continuity and Change*, Novi Sad, Srbija, June 25th-26th, 2016.
6. Стефан Јанковић, „Заглављени између: испитивање лимиалности у транзиторној фази миграција међу мигрантима у Београду“, *Савремене миграције и друштвени развој*, Београд, Србија, 21-22. октобар 2016.
Кандидат је навео саопштење на конференцији *Савремене миграције и друштвени развој* која се одржава у Београду 21-22. октобра 2016. Пошто је то датум и догађај који се није десио у периоду законског рока пријаве на конкурс он се не може узети у обзир.

1.4. Стипендије

Кандидат је у биографији навео да је био стипендиста Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије у периоду од 2006-2010. године. Кандидат није приложио ниједан документ о тој стипендији. Кандидат, такође, наводи да је добио СЕЕРУС стипендију за студијски боравак на Одељењу за историјску социологију на Факултету хуманистичких наука, Карлов универзитет, Праг, Чешка република у периоду од фебруара до марта 2015. године.

1.5. Оцене из предмета које су битне за област Политиколошко-социолошке студије

Основне студије: *Увод у социологију* (8)

Мастер студије: На мастер студијама кандидат нема положен ниједан испит који је битан за област политиколошко-социолошке студије.

Докторске студије: Кандидат није поднео уверење о предметима и оценама које је добио из предмета на докторским студијама.

2. Списак објављених радова

2.1. Ауторски радови

1. Стефан Јанковић, „Insights Into the Political Conditions in the Western Balkans: Book Review“, *European Quarterly of Political Attitudes and Mentalities EQPAM*, Vol.2, No.1, January 2013, pp.86-88.
2. Стефан Јанковић, „The Future Geopolitical Patterns and the Balkan States, Predictions From the Perspective of Geopolitical Theory, *European Quarterly of Political Attitudes and Mentalities EQPAM*, Vol.2, No.2, April 2013, pp.35-52.
3. Стефан Јанковић, „Улога културних и структуралних чинилаца у објашњењу маргиналног друштвеног положаја у САД – дилеме и домети, *Социологија*, Број 3/2013, стр. 395-416.

4. Стефан Јанковић, „Будући геополитички обрасци и балканске државе: предвиђање из перспективе геополитичке теорије“, у: *Национални интерес*, број 3/2014, стр. 157-190.
5. Стефан Јанковић, „Основе архитектонике друштвеног простора: ка теоријског елаборацији из праксеолошке перспективе“, у: *Друштво и простор. Епистемологија простора. Друштвени простор и културноисторијска значења*, Миленковић, П. Стојшин, С, и Пајванчић-Цизељ, А (ур.), Српско социолошко друштво, Београд, Институт за упоредно право, Београд, Филозофски факултет, Нови Сад, 2015, стр. 13-33.

2.2. Анализа објављених радова кандидата

Објављени рад Стефана Јанковића у часопису „Национални интерес“ под називом *Будући геополитички обрасци и балканске државе: предвиђање из перспективе геополитичке теорије* бави се предвиђањем будућих геополитичких образаца везаних за балканске државе преко анализе претпоставки које се нуде у геополитичкој теорији Рендала Колинса. Колинс, како наводи аутор, проширује Раценхоферове и Гумпловицове конфликтне постулате у којима се истиче војно порекло државе. Такође, аутор се позива и на Рацела према коме велике државе теже према континенталној експанзији. Полазећи од ових теоретичара Колинс је утврдио варијабле које су битне у дефинисању геополитичких услова о успону и паду територијалне моћи. Он издваја пет битних услова када је у питању дугорочни историјски процес како експанзије тако и контракције моћи држава када је у питању њихова територија. Први услов јесте да величина територије као и поседовање ресурса подстицајно је за територијалну експанзију која се посебно односи на мање државе. Разлог произилази, према Колинсу, из повећања сопствених ресурса после територијалног освајања. Други услов јесте да геопозиција подстиче експанзију односно „државе са мање непосредних непријатеља на својим границама имају тенденцију ширења ка државама које има непријатеље на више граница“. Према трећем услову, који је према аутору повезан са другим, државе које су у средишту региона „имају тенденцију фрагментације на мање јединице са протоком времена“. Према четвртом услову кумулативни процеси доводе до великих ратних обрачуна. То се превасходно односи на оне државе које су некада биле као тампон зоне. И последњи, пети услов, према Колинсу, произилази из чињенице да ширење империје исцрпљује ресурсе, али и доводи до суочавања с тешкоћама да се одржи контрола над становништвом које је другачијег етничког порекла. На основу ових Колинсових услова и анализе како се они операционализују аутор закључује да када су у питању балканске државе може се закључити да су оне по карактеру унутрашње и да их такав карактер води ка низу конфронтација и фрагментација, односно стварању мањих јединица. Према аутору анализа показује када су у питању балканске државе да се тренутно може Европска унија сматрати условно као она експанзивна сила која делује у садашњем геополитичком миљеу. Европска унија као експанзивна сила, према аутору, може утицати на могуће конфликте тако што ће их замрзавати, а истовремено и заустављати фрагментацију која би водила стварању мањих јединица које су у претходном периоду карактерисале део балканског простора. Аутор истиче да ће се то само догађати под претпоставком да је Европска унија заинтересована за балкански геопростор и да је у њеном интересу да се у

њему заустави могућа фрагментација или отварање конфликта који би могли да имају лоше последице по те државе, али и целокупну геополитичку сцену на Балкану.

Овај рад припада дисциплинама у оквиру уже научне области Међународне студије. Остали радови припадају ужој научној области Филозофске, социолошке и психолошке студије.

1. О кандидату

1.1. Биографски подаци кандидаткиње

МА Милица Јоковић, рођена је 03. октобра 1989. године у Београду где је завршила основну школу „Ђорђе Крстић“ и Тринаесту београдску гимназију, друштвено-језички смер, са одличним успехом. Факултет политичких наука, смер „Социјална политика и социјални рад“, уписала је школске 2008/2009 године у статусу студента на буџету и дипломирала, у року од четири године, 14. септембра 2012. године са просечном оценом 9.51. Школске 2012/2013 године уписала је мастер студије на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, смер „Политичка аналитика и менаџмент у политици“ у статусу буџетског студента. Мастер студије завршила је са просечном оценом 10 и мастер рад под називом *Политичка моћ и системска корупција* одбранила је у истој школској години, 30. септембра 2013. године, са оценом 10. Докторске студије културологије „Студије културе и медија“ на Факултету политичких наука Универзитета у Београду уписала је школске 2013/2014 године у статусу буџетског студента. Све испите положила је у року са просечном оценом 9.83. У шестом семестру, односно у трећој године студија пријавила је докторску дисертацију под називом *Утицај традиције на формирање коруптивног обрасца понашања у Србији – антрополошко-културолошки и политиколошки приступ*. Пријава докторске дисертације одобрена је на 3. седници Факултета политичких наука Универзитета у Београду 25. фебруара 2016. године. Веће научних области правно-економских наука Универзитета у Београду, на седници одржаној 22. марта 2016. године донело је Одлуку о давању сагласности на предлог теме докторске дисертације.

1.2. Педагошко искуство

У школској 2012/2013 године кандидаткиња је ангажована као сарадник-демонстратор у извођењу вежби, колоквијума и испита на предмету *Социологија* на првој години основних студија. У школској 2013/2014 години кандидаткиња је ангажована као сарадник-демонстратор у извођењу вежби, колоквијума и испита на предметима *Социологија*, *Политичка антропологија* и *Институције и корупција*. Такође, у школској 2014/2015 години ангажована као сарадник-демонстратор у извођењу вежби, колоквијума и испита на предметима *Социологија* и *Политичка антропологија* (основне студије), *Политичка моћ*, *Институције и корупција* и *Морал и политика* (мастер студије). У школској 2015/2016 години кандидаткиња је ангажована као сарадник-демонстратор у извођењу вежби, колоквијума и испита на предметима *Социологија* и *Политичка антропологија* (основне студије), *Политичка моћ*, *Институције и корупција* и *Морал и*

политика (мастер студије). У школској 2016/2017 кандидаткиња је ангажована као сарадник-демонстратор на извођењу вежби, колоквијума и испита на предметима *Политичка антропологија* и *Социологија* (основне студије), *Политичка моћ*, *Институције и корупција* и *Морал и политика* (мастер студије).

1.3. Учесће у пројектима

Као стипендиста Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије кандидаткиња је укључена као истраживач-сарадник у научноистраживачки пројекат Факултета политичких наука Универзитета у Београду под називом „Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту“, који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, од 1. априла 2014. године.

1.4. Учесће у специјалистичким програмима

Кандидаткиња је успешно завршила специјалистички програм иновације знања под називом „Антикоруптивне вештине“ одржаном на Факултету политичких наука Универзитета у Београду у летњем семестру 2013. Као најбољи полазник у генерацији кандидаткиња је добила тромесечно стажирање у Агенцији за борбу против корупције Републике Србије од септембра до децембра 2013. године.

1.5. Учесће на научним скуповима и конференцијама

Кандидаткиња је учествовала на следећим научним скуповима и конференцијама:

1. *Образовање и развој*, који је организовао Институт друштвених наука 30.05.2013. године;
2. *Глобализација и култура*, који је организовао Институт друштвених наука 28.05.2015. године;
3. *Политички идентитет Србије у глобалном и регионалном контексту*, који је организовао Факултет политичких наука, 06.11.2015.
4. *Сеобе и развој*, који је организовао Институт друштвених наука 26.05.2016. године;
5. *International Scientific Conference 9th MONTENEGRIN MEDIA DIALOGUES on theme: Information – commodity or a human right?, Herceg Novi, Montenegro, 27-29th may 2016.*

1.6. Стипендије

Кандидаткиња је као одличан студент основних студија на Факултету политичких наука Универзитета у Београду добила стипендију Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије за школску 2011/2012.

Кандидаткиња је као студент мастер студија на Факултету политичких наука Универзитета у Београду добила стипендију Града Београда за 2013. годину.

Кандидаткиња је као студент докторских академских студија „Студије културе и медија“ на Факултету политичких наука Универзитета у Београду добила стипендију на основу Закона о научноистраживачкој делатности сагласно Програму подстицања и

стипендирања младих и надарених за научноистраживачки рад за 2014., 2015. и 2016. годину Министарска просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Стипендије се додељују најбољим студентима докторских студија државних универзитета у Србији.

1.7. Оцене из предмета које су битне за област Политиколошко-социолошке студије

Основне студије: *Социологија* (10), *Политичка социологија* (10).

Мастер студије: *Политичка моћ* (10), *Морал и политика* (10), *Институције и корупција* (10).

Докторске студије: *Политичка антропологија, историјско наслеђе и модернизација Балкана* (10), *Савремене теорије државе и демократије у етнички сложеним друштвима* (10).

2. Списак објављених радова

2.1. Ауторски радови

1. Милица Јоковић, *Извори финансирања изборних кампања (Анализа финансирања изборних кампања 2012. у Србији)*, Часопис Политички живот, број 10/2014, стр. 83-95.
2. Милица Јоковић, *Медији и моћ*, (приказ књиге Стјуарта Хола), Часопис Годишњак, број 12/2014, стр. 161-163.
3. Милица Јоковић, *Култура и границе – глобализација и гетоизација*, Зборник Глобализација и култура, Институт друштвених наука, Београд, 2015, стр. 281-287.
4. Милица С. Јоковић, *Употреба демократије и државе у популистичке и тоталитарне сврхе савремених властодржаца*, Часопис, Српска политичка мисао, број 2/2015, стр. 71-89.

2.2. Анализа објављених радова кандидаткиње

Објављен рад Милице Јоковић у часопису „Српска политичка мисао“ под називом *Употреба демократије и државе у популистичке и тоталитарне сврхе савремених властодржаца* припада антрополошко-политиколошкој анализи у којој је показала слабости савремених демократских поредака који произилазе из употребе модерних манипулативних техника оних политичких, односно партијских вођа који успевају да на демократским изборима добију поверење за улазак у власт. Ауторка сматра да су савремене демократије под ударом популистичких обећања, која су најчешће нереална, односно неостварива. То показује да су политичке вође, као и политичке елите, које се служе популистичким обећањима немоћне када су у питању реални политички концепти и њихове реализације. Другим речима, савремене демократије лако западају у замке модерних манипулативних техника које произилазе из неспорног линеарног научног прогреса, посебно техничког и технолошког. Под ударом манипулативних техника и технологија у периодима друштвених криза грађани лако постају део масе и гомиле.

Савремене демократије пате од једне велике бољке, а то је да манипулативне вође учине све да уместо владавине грађана (демоса) добијамо владавину над демосом у име демоса. Популистичка идеологија злоупотребљава демократију тако што је своди на демократску фразеологију. Такође, демократске институције претвара у фасадне институције. Ауторка је добро уочила да је изузетно важно, када је у питању демократија и демократски живот у друштву и држави, одредити однос између доминације и демократије. У анализи односа доминације и демократије изузетно су значајне и битне антрополошке и психолошке карактеристике појединаца, односно њихова метнална стања и карактерне црте. Још је Макијавели, а на њега су се ослањали и теоретичари политичких елита, дошао до закључка да људи, који су склони да се наметну у друштвеном и политичком животу и да над њим доминирају, поседују одређене карактеристике као што су: препреденост, лукавство, енергичност, оштроумност и велике амбиције. Све ове особине, истиче ауторка, налазе подлогу у људској природи и у том смислу ова анализа је не само психолошка него и антрополошка. Ове особине и стања код појединаца који освајањем власти показују да су склони да не бирају средства и да су бескрупулозни. Наравно, да би ове њихове особине могле да се наметну у заједничком животу, према теоретичарима елита, лако се остварују јер већина људи поседује особине које су подложне доминацији. Те особине су такође антрополошко-културолошке и психолошке природе, а то су: склоност ка реду, избегавање било којег ризика, спремност на послушништво и безпоговорну оданост, склоност ка разним врстама конформизма, неспремност на прихватање одговорности, односно лако препуштају одговорност другима због страха од последица и прихватања сопствене одговорности. У посебном подпоглављу у овом тексту ауторка се бави проблемом паралелизма власти и демократије, односно тоталитаризацијом демократије. Ауторка је узела два приступа када је у питању тоталитаризација демократије, један Хане Арент, и други Ернста Френкела. Властодршци када се на демократски начин докопају власти склони су да наметну антиполитичке принципе. Према Хани Арент то су: апатија, односно равнодушност, страх и стрепња и осећај немоћи. Управо, преко ових антиполитичких принципа они лако учвршћују и продужују своју владавину. Равнодушни грађани повлаче се у приватне и личне животе и тако пропуштају властодршцима да у име њих доносе одлуке. Када су у питању страх и стрепња онда се властодршћи ослањају на ширење страхова који су егзистенцијалне природе, али и за страхове везане за националну угроженост, као и за верске страхове, и страхове који су производ утицаја моћних. Преко страхова у младим демократијама лако се формира и развија образац појединачких и колективних стрепњи. Осећај немоћи као антриполитички принцип грађане понижава и потпуно их, када је у питању политички живот, атомизује, односно изољује. Кад грађане захвати осећај немоћи они се повлаче из политичког и друштвеног живота у унутрашњи, приватни живот. Ауторка закључује да сваки од ових антиполитичких принципа доводи у питање демократски поредак и омогућава рушитељима демократије да је потпуно доведу у питање. Парадокс демократије је да се у име демократије често укидају демократије. У овом тексту ауторка је показала да се само уз интердисциплинарни приступ могу савремене појаве, односи и проблеми што оптималније обрадити и разумети.

Објављени рад припада ужој научној области Политиколошко-социолошке студије. Остали радови кандидаткиње баве се политиколошко-антрополошким, политиколошко-социолошким и културолошким темама.

1. О кандидату

1.1. Биографски подаци кандидата

МА Александар Ковачевић, рођен је 12. децембра 1991. године у Шапцу. Кандидат није навео где је завршио основну школу нити је дао податак коју је средњу школу завршио. Факултет политичких наука, смер „Политикологија“ уписао је школске 2010/2011 године, а завршио 26. јуна 2014. године са просечном оценом 9.39. Школске 2014/2015 уписао је мастер студије на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, смер „Политичка аналитика и менаџмент у политици“. Мастер студије завршио је са просечном оценом 9.75 и мастер рад под називом *Утицај цивилног друштва на процес политичког одлучивања: случај Србије 2000-2015* одбранио је 26. октобра 2015. године са оценом 10. Докторске студије политикологије уписао је школске 2015/2016. Кандидат није приложио уверење о положеним испитима на докторским студијама.

1.2. Педагошко искуство

Кандидат наводи да је у школској 2014/2015 и 2015/2016 години обављао послове сарадника у настави – демонстратора на предмету *Основи права* на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. Кандидат није приложио ниједан документ о ангажовању на пословима сарадника у настави-демонстратора.

1.3. Оцене из предмета које су битне за област Политиколошко-социолошке студије

Основне студије: *Социологија* (8), *Политичка антропологија* (8), *Политичка социологија* (9)

Мастер студије: *Политичка моћ* (9), *Институције и корупција* (10)

Докторске студије: Кандидат није приложио уверење о положеним испитима на докторским студијама.

2. Списак објављених радова

2.1. Ауторски радови

1. Александар Ковачевић, *Слободан пад у конфедерализам, настанак, развој и нестанак југословенске федерације*, у: Зборник радова учесника и учесница треће регионалне школе Политичке филозофије др Зоран Ђинђић, фондација Зоран Ђинђић и ФПН, Београд, 2014, стр. 110-117.

2.2. Коауторски радови

1. Александар Ковачевић, Јована Панић, *Регистрована истополна партнерства, примена европске праксе у Републици Србији*, у: Јавне политике у Србији – будућност иза угла, Београд, 2014, стр. 70-89.

2.3. Анализа објављених радова кандидата

Аутор Александар Ковачевић у раду *Слободан пад у конфедерализам, настанак, развој и нестанак југословенске федерације* разматра питање опстанка југословенске федерације која је успостављена након Другог светског рата, односно да ли је она била могућа. Да би одговорио на то питање аутор се бави настанком југословенске федерације, моделом југословенске федерације, њеним развојем и распадом. Такође, аутор се пита да ли је федерација могла да се одржи тако што би се у оквиру ње успоставила конфедерација. У првом делу „Настанак и модел југословенске федерације“ аутор полази од класичних схватања федерације да би потом југословенску федерацију везао за настанак Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца после Првог светског рата која је потом добила назив Краљевина Југославија. Он објашњава идеју која се зачиње још у деветнаестом веку као и историјски контекст који је ишао у прилог да се она после Првог светског рата формира. Бавећи се моделом југословенске федерације аутор се одлања на теоретичаре као што су Тихомир Ципек и Зоран Ђинђић и на основу њих констатује да је модел југословенске федерације различит од класичног и да се када се он разматра могу користити термини из природних наука, а то су фузија и фисија. Аутор сматра да југословенска федерација је настала фузијом, али да се модел успостављао фисијом, односно да се одвијао обрнути процес у којем су државе стицале аутономију у оквиру југословенске федерације. Као други карактеристику аутор издваја чињеницу да су шест чланица југословенске федерације већ приликом Берлинског конгреса добиле статусе независних држава. Као трећу карактеристику федерације аутор наводи да је Југославија после Другог светског рата постала социјалистичка федерација. Карактеристика те социјалистичке федерације, према Зорану Ђинђићу, била је да је у њој суверена била радничка класа. Пошто се сувереност најчешће везује за народ или нацију у овој социјалистичкој федерацији сувереност је сведена на део становништва, а то је на радно способне, односно на радничку класу. У наставку аутор анализира Авнојевски концепт федерализма да би у последњем делу бавио се распадом Југославије, а тим и распадом југословенског федерализма. Аутор наглашава да је Устав из 1974. године довео до осамостаљења федералних јединица, односно република и да је то већ наговештавало конфедерализам. Ова уставна промена по многимима је омогућила и подстакла распад Југославије. Аутор је покушао да објасни која би од две динамике југословенског федерализма омогућила очување или миран распад Југославије. Прву динамику је означио као конфедерализовање, а другу као могуће стварање унитарних републичких држава. Ослањајући се на Ђинђићеву анализу о федерализму и конфедерализму у Југославији аутор прихвата Ђинђићеве закључке да у условима суверене партијске диктатуре није био могућ ни опстанак југословенске федерације, али ни прелазак на конфедерацију. Узимајући у обзир историјски настанак југословенске федерације као и политичке и практичне процесе у оквиру ње аутор је закључио да југословенска федерација, посебно она која је настала после Другог светског рата није могла да опстане. Такође, конфедерализам би вероватно водио ка мирном распаду, а не њеном опстанку.

Објављени рад припада научним дисциплинама у оквиру уже научне области Политички систем. Други рад припада ужој научној области Социјална политика.

1. О кандидату

1.1. Биографски подаци кандидаткиње

МА Александра Марковић, рођена је 26. новембра 1989. године у Ваљеву где је завршила основу школу и Ваљевску гимназију. Основне академске студије, првог степена на студијском програму „Социологија“ на Филозофском факултету Универзитета у Београду уписала је школске 2008/2009 године и дипломирала 19. септембра 2012. године са просечном оценом 9.55. Кандидаткиња није доставила диплому о завршеном Филозофском факултету већ уверење о положеним испитима. Школске 2012/2013 уписала је мастер академске студије Социологије на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Мастер студије завршила је 20. јуна 2014. године са просечном оценом 9.67. Мастер рад под називом „Однос србијанских неонациста према капитализму – анализа неонацистичких веб портала, блогова, форума и Твитера“ кандидаткиња је одбранила са оценом 10. На Филозофском факултету Универзитета у Београду школске 2014/2015 уписала је прву годину докторских академских студија Социологије. Трећу годину докторских студија уписала је школске 2016/2017 у својству студента чије трошкове сноси Буџет Републике Србије. У току докторских студија остварила је 100 ЕСПБ од могућих 120 ЕСПБ за две године и просечну оценом 9.50.

1.2. Педагошко искуство

У школској 2015/2016 години кандидаткиња је ангажована као сарадник у настави на одељењу за Социологију Филозофског факултета Универзитета у Београду на предмету *Методологија социолошких истраживања II*. За овај ангажман није поднела никакву потврду са Филозофског факултета Универзитета у Београду. Кандидаткиња је навела да је у Пољопривредној школи са домом ученика „Ваљево“ радила као предметни професор *Социологија са правима грађана* једно тромесечје 2015. године. Ни за ово није доставила потврду од стране Пољопривредне школе у Ваљеву.

1.3. Стипендије

Кандидаткиња је навела да је на основним студијама била стипендиста Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, као и града Ваљева. Нису наведене године када је добијала стипендију нити је приложен било који документ о овим стипендијама. Такође, навела је да је током завршне године основних студија као и мастер студија била стипендиста Фонда Доситеја – Фонда за младе таленте. Ни за ове стипендије није доставила документацију. Кандидаткиња је такође навела да је на докторским студијама стипендиста Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Није наведено од које године докторских студија има стипендију нити је приложен било какав документ о тој стипендији.

1.4. Оцене из предмета које су битне за област Политиколошко-социолошке студије

Основне студије: *Увод у социологију* (10)

Мастер студије: На мастер студијама кандидаткиња нема положен ниједан испит који је битан за област политиколошко-социолошке студије.

Докторске студије: *Политичка социологија* (10).

2. Списак објављених радова

2.1. Ауторски радови

1. Александра Марковић, *Социјални аспекти етничких сукоба у Темерину*, часопис Социологија, број 1/2013, стр. 69-90.
2. Александра Марковић, *Однос србијанских неонациста према капитализму - анализа неонацистичких web портала, блогова, форума, Facebook-a и Twitter-a*, часопис Социологија, број 2/2015, стр. 380-400.
3. Александра Марковић, *Виђење образовног система и различита употреба културних садржаја десних и левих екстремиста у cyber простору Србије*, у: Политички екстремизам у cyber простору Србије, Центар за развој цивилног друштва, Зрењанин, 2013, стр. 89-100.

2.2. Анализа објављених радова кандидаткиње

Објављени рад Александре Марковић у часопису Социологија под називом *Однос србијанских неонациста према капитализму - анализа неонацистичких web, портала, блогова, форума, Facebook-a и Twitter-a* представља анализу десних екстремних организација у Србији и њиховог односа према обнови капитализма. Ауторка сматра да је процес поновног успостављања капитализма у Србији обележен сукобима. Наиме, актери политичког живота у Србији су под утицајем, мањим или већим, мултинационалног капитала или су у отпору према капиталу. Према ауторки, државна власт је у рукама организација које представљају светски капитал, док су сви они који су у отпору према том капиталу изложени различитим врстама притисака, посебно полицијском и правосудном. Ауторка у раду истражује везе између некадашњих прокапиталистичких српских нациста и савремених екстремних десничара који се противе уласку мултинационалног капитала у Србију. Пре него што је кренула у истраживања основних карактеристика савременог српског фашизма ауторка је дала методолошке напомене у којима је назначила да је примарни извор њених обавештења Twitter, а потом Facebook и Youtube. У истраживању због 7 000 „постова“ из којих се не може направити добар системски избор применила је анализу дискурса, односно бирала је садржаје који, према њој, најбоље и најпотпуни пружају увид у виђење екстремних десних организација на њихов однос према капитализму. Ауторка је пратила екстремне десне оријентације: Национални строј, Србски Образ и Србску акцију. У посебном делу дала је приказ како су анализирани фашизам и капитализам у оквиру класичних теорија о фашизму. У том делу дате су и основне и битне карактеристике, како фашизма, тако и савремених десних

екстремизма. Посебно је ауторка истакла идеолошке поставке које савремени десни екстремизам формулише и практикује. Ауторка је и издвојила заједничке вредности које српске десне екстремистичке организације деле, а то су: „етничко, расистичко и органицистичко виђање нације, оспоравање космополитизма, антизападњаштво, нетрпељивост према било ком Другом и Другачијем“. Такође, ауторка сматра да су ово организације етноцентричне и склоне прецењивању сопствене нације и религијска искључивост која подразумева да је хришћанство једина религија која је исправна. Ауторка истиче да се код ових организација насиље сматра као легитимно, али и пожељно и природно јер је то једини начин да се одбране од непожељних спољашњих утицаја. У наставку текста ауторка анализира основне карактеристике савременог српског фашизма преко онога шта у својим програмским документима и порукама шаљу путем интернета Србски Образ, Србска акција и Национални строј. Када је у питању Србски образ на Фејсбуку у објављеним текстовима најмање се бави економским питањима. Ауторка је нашла само један текст у којем се критикује Европска унија, а посредно и капитал који долази из Европске уније у облику инвестиција. Србска акција у низу текстова критикује капитализам, али у истој мери и социјализам. Преко критике капитализма они жестоко се обрушавају и на демократију, као и на мултинационални капитал. Критика демократије и мултинационалног капитала угрожава по писцима ових текстова интерес српског народа. Капитал који долази према њима усмерава и контролише политичке токове у Србији преко партија и интересних група. Они се залажу за меритократију, а одбацију плутократију. Национални строј противи се капитализму преко критике демократије као најлошијег политичког система. Ауторка на крају закључује да српска екстремна десница изједначава капитализам и демократију као и страни капитал и социјализам, а што по њима води све према уништењу српског националог бића.

Овај рад се бави маргиналним политичким субјектима и има више аналитичку вредност, али не и теоријску дубину. Рад припада дисциплинарно социологији политике, а ужој области политиколошко-социолошке студије.

1. О кандидату

1.1. Биографски подаци кандидата

МА Никола Нешић, рођен је 05. октобра 1983. године у Београду. Кандидат у биографији није дао податак где је завршио основну и средњу школу. Факултет политичких наука, смер „Политикологија“ уписао је школске 2002/2003 године, а завршио је 13. јула 2007. године са просечном оценом 9.88 и оценом 10 на дипломском испиту. Школске 2009/2010 године уписао је мастер студије на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, модул „Међународна политка“. Мастер студије завршио је 26. октобра 2012. године са просечном оценом 9.57 и одбранио мастер рад под називом *Либерални интервенционизам: поуке југословенског случаја* са оценом 10. Звање мастера стекао је на Факултету друштвених наука у Лунду (Шведска), 30. августа 2010. године на интердисциплинарном програму – студије глобализације. Докторске студије политикологије уписао је школске 2015/2016 на Факултету политичких наука

Универзитета у Београду. Кандидат је на докторским студијама у првој години од 60 ЕСПБ стекао 50 ЕСПБ и остварио просечну оцену након пет положених испита 10.

1.2. Педагошко искуство

Кандидат је у биографији навео да је био професор Устава и права грађана, Социологије и грађанског васпитања у средњој машинског школи „Радоје Дакић“ у Београду од новембра 2014. године до септембра 2016. године.

1.3. Стипендије

Кандидат је навео да је користио стипендију Министарства просвете Републике Србије током основних студија. Такође, кандидат је навео да је био стипендиста Шведске владе (Шведског института) на мастер студијама у Лунду 2009/2010. Навео је да је био и стипендиста Фонда за младе таленте Министарства омладине и спорта Републике Србије током мастер студија. Такође, навео је да је стипендиста Министарства просвете, науке, технолошког развоја Републике Србије на докторским студијама. За све наведене стипендије кандидат није приложио документацију.

1.4. Оцене из предмета које су битне за област Политиколошко-социолошке студије

Основне студије: *Опишта социологија* (10), *Политичка социологија* (10), *Политичка антропологија* (10)

Мастер студије: На мастер студијама кандидат нема положен ниједан испит који је битан за област политиколошко-социолошке студије.

Докторске студије: *Политичка антропологија, историјско наслеђе и модернизација Балкана* (10).

2. Списак објављених радова

2.1. Ауторски радови

1. Никола Нешић, *Либерална демократија: легитиман избор или обавеза*, часопис *Савремена политика и управљање*, број 1/2014, стр. 9-25.
2. Никола Нешић, *Swedish Attitudes Toward Immigrants, Qualitative and quantitative research*, January 2010, Lund University.

Кандидат за други рад није приложио публикацију у којој је објављен текст.

2.2. Анализа објављених радова кандидата

Аутор Никола Нешић у тексту *Либерална демократија: легитиман избор или обавеза* који је објављен у часопису „Савремена политика и управљање“ у првом делу разматра однос либерализма и демократије тако што отвара проблем изоштравајући га преко односа либерализам или демократија. На почетку текста аутор истиче да када се осврнемо на теорије либерализма и демократије долазимо до закључка да је однос и

либерализма и демократије изузетно сложен. Та сложеност посебно долази до изражаја у концепту либералне демократије која је један од облика која настају повезивањем либерализма и демократије. Сличност либерализма и демократије настала је у периодима самовољних владавина па је тек њиховим падом ова сличност доведена у питање. Он у тексту даје преглед значења демократије кроз историју и посебно позивање различитих идеологија, од либерализма на демократију. Најпре даје значења демократије код античких мислилаца да би потом разматрао Русоову визију демократије као и критике које су посебно од либералних мислилаца долазиле на рачун Русоовог схватања опште воље и општег добра. Аутор је нагласио да се показало да су ауторитарни, али и тоталитарни режими рабили Русоово појимање демократије које се заснивало на општој вољи и општем добру. Русо је одговарао и комунистичким идеолозима којима се посебно допадала идеја о народној суверености помоћу које су бранили право на успостављање диктатуре пролетеријата. Комунистички идеолози сматрали су комунистичке партије демократским, а оспоравали демократичност буржоаских странака. У наставку аутор се бави односом либерализма и демократије преко концепција Џона Лока, Томаса Хобса, Адама Смита, Дејвида Хјума, Бенжамина Констана и Токвила да би на крају отворио проблеме односа либерализма и демократије преко раздвајања „позитивне“ од „негативне“ слободе које је јасно и језгровито показао Исаија Берлин. Аутор на крају овог дела текста пише о размимоилажењима када је у питању однос либерализма и демократије. У другом делу текста излажући различите концепције када је у питању спој либерализма и демократије аутор истиче да је либерална демократија легитиман поредак да би потом утврдио да је либерална демократија легитиман избор. У наставку износи тврдњу да либерална демократија није једина која има легитимитет.

Овај рад припада дисциплинама из уже научне области Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука, а не политиколошко-социолошким студијама.

1. О кандидату

1.1. Биографски подаци кандидата

МА Дејан Петровић, рођен је 19. новембра 1980. године у Панчеву. Средњу техничку школу, смер – електротехничар рачунара завршио је у Смедереву са просечном оценом 4.63 и матурским радом са оценом 5. Групу „Социологија“ на Филозофском факултету Универзитета у Београду уписао је школске 2005/2006 године у статусу буџетског студента и дипломирао 20. септембра 2010. године са просечном оценом 9.58 и оценом 10 на дипломском испиту. Кандидат није доставио диплому о завршеном Филозофском факултету већ уверење, као и уверење о положеним испитима. Школске 2010/2011 уписао је мастер академске студије Социологије на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Мастер студије завршио је 27. септембра 2012. године са просечном оценом 9.50 и мастер радом са оценом 10. Кандидат у биографским подацима није навео наслов теме мастер рада, нити у уверењу о завршеним мастер студијама постоји тај податак. На Филозофском факултету Универзитета у Београду школске 2012/2013 уписао је прву годину докторских академских студија Социологије. Кандидат

није доставио уверење о положеним испитима на докторским студијама. Одлуком Наставно-научног већа Филозофског факултета у Београду, након добијања сагласности Универзитета, на 6. редовној седници одржаној 30. јуна 2016. године одобрава се израда докторске тезе са темом *Од расе до масе: утицај политичке и економске трансформације аустроугарског друштва на промену социјалне теорије Лудвига Гумпловица*.

1.2. Педагошко искуство

Кандидат наводи да је од 2011. године био сарадник у настави на Одељењу за социологију на Филозофском факултету Универзитета у Београду као и да је од априла 2013. до априла 2016. године радио у звању асистента на основу избора на Одељењу за социологију на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Кандидат о сарадничком статусу у настави, као и о асистентском избору није доставио ниједан документ са факултета.

1.3. Учесће на научним скуповима и конференцијама

1. Учествовао на конференцији *Сто година социологије у Србији*, одржаној 01. и 02.2012. на Авали са рефератом „Мирко Косић – једна заборављена социологија“ заједно са Миленом Станојевић.
2. Учествовао у летњој школи *Democracy and Populism* одржаној од 10-17.06.2012. у Varni, Бугарска са рефератом „Analysis of populist movements in Serbian sociology“.
3. Учествовао на конференцији *Политике родитељства: искуства, дискурси и институционалне праксе* одржаној 12. и 13. септембра 2014. године у Београду са рефератом „Кад би била на пустом острву – Анализа дискурса о attachment parenting-у“.
4. Учествовао на међународној конференцији *Social Justice: New Perspectives, New Horizons* одржаној од 04-06. маја 2016. у Београду са рефератом „Utopia and Utopianism in Karl Mannheim's and Lewis Mumford's Work“.
5. Учествовао на међународној конференцији *Social Justice and Social Institutions: The Quest for Social Justice* одржаној од 13-18. јуна 2016 у Дубровнику, Хрватска са рефератом „Justice of the Stronger – Concept of Justice in Ludwig Gumpowicz's Social Theory“.

Кандидат је приложио сертификате само за следеће две конференције од наведених пет, а то су:

- *Social Justice: New Perspectives, New Horizons* одржаној од 04-06. маја 2016. у Београду са рефератом „Utopia and Utopianism in Karl Mannheim's and Lewis Mumford's Work“.
- *Social Justice and Social Institutions: The Quest for Social Justice* одржаној од 13-18. јуна 2016 у Дубровнику, Хрватска са рефератом „Justice of the Stronger – Concept of Justice in Ludwig Gumpowicz's Social Theory“.

1.4. Оцене из предмета које су битне за област Политиколошко-социолошке студије

Основне студије: *Увод у социологију* (10)

Мастер студије: На мастер студијама кандидат нема положен ниједан испит који је битан за област политиколошко-социолошке студије.

Докторске студије: Кандидат није поднео уверење о предметима и оценама које је добио из предмета на докторским студијама.

2. Списак објављених радова

2.1. Ауторски радови

1. Дејан Петровић, *Међугенерацјски финансијски трансфери – истраживања у Европској Унији и Финској*, часопис Геронтологија, број 1/2010, стр. 161-172.
2. Дејан Петровић, *Раул Раунић: филозофија политике Јохна Лоскеа* – приказ књиге, часопис Политичке перспективе, број 1/2012, стр. 103-105.
3. Дејан Петровић, *О појму хабитуса – феминистичка критика теорије о друштву Пјера Бурдијеа*, у: Филозофија и друштво, број 2/2013, стр. 174-192.
4. Дејан Петровић, *Кад би била на пустом острву – анализа дискурса о attachment parenting-у*, у: Политике родитељства: искуства, дискурси и институционалне праксе, уредила Исидора Јарић, Институт за социолошка истраживања, Београд, стр. 189-205.

Кандидат није приложио рад Дејан Петровић, *Међугенерацјски финансијски трансфери – истраживања у Европској Унији и Финској*, часопис Геронтологија, број 1/2010, стр. 161-172.

2.2. Коауторски радови

1. Невена Манојловић, Дејан Петровић, *Класа-заборављени конституент идентитета у савременом друштву*, часопис Sintezis, број 1/2009, стр. 95-111.
2. Дејан Петровић, Милена Станојевић, *Мирко Косић – једна заборављена социологија*, часопис Социолошки преглед, Посебно издање Сто година социологије у Србији, број 1/2012, стр. 337-352.
3. Дејан Петровић, Милена Станојевић, *Мирко Косић – једна заборављена социологија*, у: Мирко м. Косић: Личност и дело, уредио Јовица Тркуља, Народна библиотека „Јован Поповић“, Кикинда, 2013, стр. 359-374.

2.3. Анализа објављених радова кандидата

Дејан Петровић у раду под називом *О појму хабитуса – феминистичка критика теорије о друштву Пјера Бурдијеа* разматра докле је досегла феминистичка критика рада Пјера Бурдијеа из чињенице да су делови његовог теоријског система могу уклопити у оквиру феминизма. Аутор је посебно издвојио Бурдијеов концепт хабитуса за који сматра

да је централни у његовом теоријском систему који је посебно дошао до изражаја у раду *Владавине мушкараца*. Аутор сматра да су промишљања хабитуса Пјера Бурдијеа значајна из следећа два разлога: први је да је то, по аутору, најутицајнији покушај теоријске синтезе уз теорију структурације Ентони Гиденса за савремену социолошку теорију; други, да ако проблеми око хабитуса Пјера Бурдијеа нису на адекватан начин решени могу да произведу последице када је у питању феминистичка теорија. Аутор анализира хабитус и владавину мушкараца у студијама Пјера Бурдијеа. Хабитус Пјера Бурдијеа, према аутору, може се исправно разумети када се доведе у однос са појмовма поља, капитала и праксе. У наставку аутор претходне појмове, који су у темељу теорије Пјера Бурдијеа, описује и показује на шта се они односе. Ово му је послужило да би показао да Бурдије сматра да је хабитус утемељен испод човекове свести, односно да је он у равни човековог тела. То је разлог да Бурдије истиче да хабитус, који се стиче у породици, има највећу важност и да је он се он у околностима живота у породици позиционира дубоко у подсвести. То хабитусу омогућава отпорност када су у питању свесни покушаји његове промене. Наравно, то што је стечено у процесу примарне социјализације не значи да се завршава његово формирање само на том нивоу већ се оно наставља да уобличава и мења преко интеракција у оквирима одређеног друштвеног поља. Према аутору, Бурдије користи наведену концептуалну апаратуру „за објашњење постојећих родних односа у савременим друштвима, с тим што је нагласак у коришћеној анализи пре свега на појмовима *хабитуса* и *симболичког насиља*, односно *дохе*“. Бурдије је на тај начин довео у питање делове темељних поставки феминистичке теорије о друштву. Аутор истиче да због тога је и настала жестока критика Бурдијеа од стране феминистичких теоретичарки. Две критике се издвајају, једна је Џефрија Александера, а друга Ен Виц. Прва критика везана је за целокупно дело Пјера Бурдијеа, а друга се односи на критику Бурдијеове студије *Владавина мушкараца*. Другим речима, прва критика се односи на Бурдијеов појам хабитуса јер, према Александеру, појам хабитуса не решава дихотомију структура/делање и проблеме који из те дихотомије произилазе. Александер сматра да ова дихотомија показује да Бурдије сматра да је детерминисаност делања појединца структуром условљена. Друга критика односи се на Бурдијеову аргументацију у којој је користио податке из истраживања кабилског друштва да би објаснио колико може да истрајава мушка доминација. Једно другачије тумачење долази од аутоке Лизе Адкинс према којој, како аутор истиче, „укључење жена у поље економске производње доводи до прилагођавања хабитуса новим условима, али да његова срж у основи остаје непромењена“. У закључку аутор сматра да оваква разматрања Бурдијеове теорије дају допринос у настојањима да се превазиђу недостаци „једне од најутицајнијих теоријских синтеза у савременој социолошкој теорији“. Други важан ауторов закључак је да феминистичка мисао која се односи на друштво утиче да социолошка теорија уколико посвети пажњу њој може и сама да се, када су у питању идеје прошири.

Овај значајан рад допринос је разматрању феминистичких теорија у светлу социолошких теоријских концепција. Он дисциплинарно припада предмету Студије рода и културе, али и савременим социолошким теоријама и смештен је у ужој научној области Студије рода. Остали радови, такође, припадају ужој научној области Студије рода. Два коауторска рада припадају историји социологије, ужа научна област Филозофске, социолошке и психолошке студије.

1. О кандидату

1.1. Биографски подаци кандидаткиње

Дуња Полети Ћосић, рођена је 27. августа 1984. године у Београду где је завршила основну школу и Десету београдску гимназију „Михајло Пупин“ као добитник „Вукове дипломе“. Основне академске студије, првог степена на студијском програму „Социологија“ на Филозофском факултету Универзитета у Београду уписала је школске 2003/2004 године и дипломирала 18. октобра 2010. године са просечном оценом 9.80 и оценом 10 на дипломском раду. Кандидаткиња није завршила ни магистарске ни мастер студије. На Филозофском факултету Универзитета у Београду школске 2010/2011 уписала је прву годину докторских студија Социологије. Пету годину групе Докторских студија Социологије уписала је 7. октобра 2016. године, а студирање на овом факултету траје шест семестара. Кандидаткиња има својство студента докторских студија која сама сноси трошкове студија. Кандидаткиња није поднела уверење о положеним испитима на докторским студијама.

1.2. Педагошко искуство

Кандидаткиња је у биографским подацима навела да је сарадник – демонстратор на курсевима Савремене миграције и проблеми социо-економске интеграције, Савремени проблеми одрживог развоја, Социолошки практикум у периоду од 2013. до 2015. године. Ни за један од ових курсева кандидаткиња није прибавила документацију са студијског програма „Социологија“ Филозофског факултета у Београду. Кандидаткиња је навела да је као млађа сарадница била на семинару „Друштвене историје“ у истраживачкој станици Петница. Није за ово прибавила никакву документацију.

1.3. Учесће у пројектима

Кандидаткиња је навела да је истраживач-сарадник на пројекту „Изазови нове друштвене интеграције у Србији: концепти и актери“ при Институту за социолошка истраживања Филозофског факултета Универзитета у Београду у периоду од 2011. до 2015. године.

1.4. Учесће на научним скуповима и конференцијама

Кандидаткиња је учествовала на следећим научним скуповима и конференцијама:

1. Дуња Полети, *Одлике језичког регистра маркетиншких стручњака у Србији*, научни скуп „Наука и савремени универзитет 2“, Филозофски факултет Универзитета у Нишу, Ниш, 2012.
2. Дуња Полети, *Мобилност радно способног становништва у Србији*, конференција „Стратификацијске промене у Србији, Институт за социолошка истраживања, Београд, 2012.

3. Дуња Полети, Драгана Стоканић, *Social-democratic value orientations of working age population in Serbia*, course *Social Structures and Institutions: The Quest for Social Justice*, Inter_University Centre Dubrovnik, Дубровник, 2013.
4. Дуња Полети, *Савремена кретања становништва: мобилност vs. миграције*, конференција, „Структурни и делатни потенцијал локалног развоја“, Институт за социолошка истраживања, Београд, 2013.
5. Дуња Полети, *Облици просторне покретљивости у Србији: мобилност и миграције*, округли сто „Научни истраживање миграција у Србији – проблеми и иницијативе“, Етнографски институт САНУ, Београд, 2014.
6. Селена Лазић, Дуња Полети и Јелисавета Вукелић, *Делатни потенцијал политичке елите*, конференција „Изазови нове друштвене интеграције у Србији: концепти и актери, основни резултати пројекта“, Институт за социолошка истраживања Филозофског факултета Универзитета у Београду, Београд, 2015.
7. Драган Станојевић, Дуња Полети, *Транзиција од образовања ка раду и грађанска партиципација младих у Србији*, конференција „Деполитизовани грађани, умрежене организације – Грађанско друштво у Србији између оспоравања и овладавања“, Београд, 2015.
8. Дуња Полети, *Савремено кретање жена у земљама Западног Балкана*, конференција „Миграције у XXI вијеку – узроци и последице, Европски универзитет Брчко дистрикт, Брчко, 2016.
9. Тамара Петровић Трифуновић и Дуња Полети, *Seeking asylum in Serbia? – Refugees in the jaws of the institutions*, конференција „Institutions in Action: The Nature and the Role of Institutions in the Real World, Center for Advanced Studies, Ријека, 2016.

1.5. Стипендије

Кандидаткиња је навела да је као студент докторских академских студија добила стипендију Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије у периоду од 2011. до 2015. године.

За боравак на Универзитету у Грацу кандидаткиња је добила стипендију Central European Exchange Program for University Studies у периоду од 29. јуна до 12. јула 2014.

1.6. Оцене из предмета које су битне за област Политиколошко-социолошке студије

Основне студије: *Увод у социологију* (10)

Мастер студије: Уписала директно докторске студије, без мастера према правилнику Филозофског факултета Универзитета у Београду.

Докторске студије: Кандидаткиња није доставила уверење о положеним испитима на докторским студијама

2. Списак објављених радова

2.1. Ауторски радови

1. Дуња Полети, *Дијалог између религијских заједница као пут ка помирењу*, „Лицем ка будућности“, ОЕБС, Београд 100-103.
2. Дуња Полети, *Савремене радне миграције у европском контексту – економски и политички аспекти*, „Социологија“, број 2/2013, 333-348.
3. Дуња Полети, *Одлике језичког регистра маркетинских стручњака у Србији*, у: Бојана Димитријевић (прир.), „Знање и корист-наука и савремени универзитет 2“, Филозофски факултет, Универзитет у Нишу, 2013, стр. 276-288.
4. Дуња Полети, *Мобилност радно активног становништва у Србији*, у: Младен Лазић и Слободан Цвејић (прир.), „Промене основних структура друштва Србије у периоду убрзане трансформације, Чигоја штампа, Београд, 2013, стр. 140-157.
5. Дуња Полети, *Егалитаристичка вредносна оријентација међу радницима у Србији*, у: Срећко Михајловић (прир.), „Левица у посткризном контексту“, Фондација Friedrich Ebert, Београд, 2013, 161-171.
6. Дуња Полети, *Облици просторне покретљивости у Србији, миграције и мобилност*, „Sintezis“, 1/2014, стр. 2-18.
7. Дуња Полети, *Родни аспекти просторне мобилности у Србији*, у: Нада Секулић и Марија Радоман (прир.), „Феминистички форум Филозофског факултета: изабрани радови из студија рода“, Институт за социолошка истраживања, Филозофски факултет у Београду, Београд, 2016, стр. 42-64.
8. Дуња Полети, *Савремено кретање жена у земљама Западног Балкана*, „Миграције у XXI вијеку – узроци и последице, Европски универзитет Брчко дистрикт, Брчко, 2016, стр. 61-75.

2.2. Коауторски радови

1. Милица Родић, Дуња Полети и Наташа Бошковић, *Методолошки оквир и опис истраживања*, у: Наташа Бошковић и др (прир.), „Студија о могућностима унапређења наставе и учења српског као нематерњег језика у општинама Прешево, Бујановац и Медвеђа“, Служба координационог тела Владе Републике Србије за општине Прешево, Бујановац и Медвеђа, Београд, 2014, стр. 41-49.
2. Селена Лазић, Дуња Полети, *Субјективни чиниоци делатног потенцијала економске елите*, у: Младен Лазић (прир.), „Економска елита у Србији у периоду консолидације капиталистичког поретка, Чигоја штампа, Београд, 2014, стр. 145-165.

2.3. Анализа објављених радова кандидата

Објављени коауторски рад Дуње Полети (са Селеном Лазић) под називом *Субјективни чиниоци делатног потенцијала економске елите* полази од претпоставке да економска елита као фракција капиталистичке класе која је у настајању поседује веће делатне могућности када се имају у виду остали друштвени слојеви. Другим речима, економска елита има највеће могућности да се преко различитих активности и канала

утицаја бави промовисањем и заштитом својих интереса. Ауторке се баве субјективним чиниоцима делатног потенцијала економске елите као слоја капиталистичке класе, а то су: самоидентификација, перцепција међугрупних односа и доминантних вредносних оријентација. Циљ рада је, према ауторкама, да провере колико су ови чиниоци развијени код економске елите у односу према другим слојевима. Другим речима, ауторке преиспитују слику реалности економске елите о њеном структуралном положају и конзистенцији прихватања доминантне друштвене вредности. Такође, ауторке истражују да ли у оквиру економске елите постоје подгрупе које би се разликовале према чиниоцима које истражују, односно да ли у оквиру економске елите могу се уочити линије које би показале диференцијацију унутар ње саме. Да би ово истражиле ауторке су одредиле појмовно теоријски оквир. Најпре су дефинисале економску елиту као доминантан слој капиталистичке класе одређујући је као друштвену групу која има контролу над акумулираним економским ресурсима, а који су предуслов за репродуковање друштвеног система. Дефинисале су делатни потенцијал, објективне чиниоце, самоидентификацију групе, интересе групе и доминантне вредносне оријентације као и вредносну конзистенцију која је значајна за мерења јачања или слабљења делатног потенцијала групе. На основу појмовно теоријског оквира дефинисале су основни циљ свог рада, а то је да провере да ли у Србији економска елита као доминантан слој капиталистичке класе која је у процесу настајања поседује развијеније субјективне чиниоце делатног потенцијала у поређењу са осталим друштвеним групама. Ауторке су дале и методологију истраживања поредећи је са методологијама ранијих истраживања која су обављена у периоду од 1989. до 2003. године, а у којима су мерени чиниоци којима се и ауторке баве. У наставку текста ауторке су анализирале податке везане за класну самоидентификацију, перцепцију међугрупних интереса и вредности. То су поткрепиле са својим истраживањем и табеларно представиле. На крају, у закључку, ауторке констатују да када је у питању класна самоперцепција испитаници уочавају хијерархијску структуру друштва и у том смислу су објективни. Други закључак ауторки је да грађани у Србији распознају да је друштво у Србији поларизовано и да разликују интересе када је у питању врх друштвене лествице и њено дно и да су ти интереси потпуно различити. Такође, из истраживања закључују да то једино не види владајући слој. Истраживање је, према ауторкама, показало да се у великом проценту припадници друштвених класа најчешће сврставају у неке од слојева средње класе што је често у супротности са стварним њиховим друштвеним положајем. Код друштвених класа у Србији истраживање показује да није развијена слика међукласних односа. На крају, ауторке закључују да унутар економске елите постоји хомогенизација када су у питању остале класе, али да постоје унутрашње разлике када су у питању интереси.

Овај рад припада радовима који су у оквиру предмета Друштвени систем и друштвене промене у Србији, односно ужој научној области Филозофске, социолошке и психолошке студије. У осталим радовима кандидаткиња се бави родним темама, миграцијама, мобилношћу, маркетиншким стучњацима и религијским заједницама.

1. О кандидату

1.1. Биографски подаци кандидаткиње

МА Селена Радовић, рођена је 27. октобра 1989. године у Крагујевцу где је завршила основну и средњу школу као носилац „Вукове дипломе“. Основне академске студије, првог степена на студијском програму „Социологија“ на Филозофском факултету Универзитета у Београду уписала је школске 2008/2009 године и дипломирала 24. септембра 2012. године са просечном оценом 9.93. После завршених основних академских студија добила је од стране Филозофског факултета Универзитета у Београду похвалу за изузетан успех у студирању која јој је додељена 15. јуна 2012. године. Школске 2012/2013 уписала је мастер академске студије Социологије на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Мастер студије завршила је 23. септембра 2013. године са просечном оценом 9.83. На завршном мастер раду добила је оцену 9. Није навела тему мастер рада, а не постоји ни у документацији, односно уверењу о завршеним мастер студијама. Школске 2015/2016 године уписала је мастер студије на Факултету организационих наука, студијски програм „Менаџмент“, као студент који се финансира из буџета. Поднела је уверење о три положена испита са укупно остварених 18 ЕСПБ од могућих 60 ЕСПБ и општим успехом 8.33. На Филозофском факултету Универзитета у Београду школске 2013/2014 уписала је прву годину докторских академских студија Социологије. Трећу годину докторских студија уписала је школске 2015/2016. За три године студирања докторских студија положила је 8 испита са просечном оценом 10 и у току студија остварила 55 ЕСПБ од укупно 180 ЕСПБ.

1.2. Педагошко искуство

Кандидаткиња је навела у оквиру своје биографије да је у пролећном семестру школске 2011/2012 и 2012/2013 године на курсу *Увод у социологију музике* била ангажована као сарадник у настави. За то није прибавила потврде са факултета. Такође, навела је да је била ангажована у школској 2013/2014 године на курсевима *Социологија свакодневног живота* и *Увод у светске религије*. Такође, ни за то није прибавила потврде са факултета. Школске 2014/2015, 2015/2016 ангажована је као сарадник демонстратор на курсевима *Увод у социологију I* и *Увод у социологију II*. Ни за ово није прибавила званичну потврду факултета, али је из писма препоруке то навео професор др Владимир Вулетић на чијим предметима је кандидаткиња ангажована као сарадник демонстратор. Препоруку кандидаткињи проф. др Владимир Вулетић дао је за позицију сарадника – демонстратора на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, а не за асистента. Препорука од стране професора Вулетића датира од 18.10.2016. године. Као сарадник у настави, како је навела у биографији, ангажована је и на Факултету организационих наука на предмету *Социологија* у школској 2015/2016 години. Ни за ово није поднела потврду, али је у допуни на пријаву за конкурс послала индивидуални статистички извештај о вредновању педагошког рада сарадника Универзитета на Факултету организационих наука на предмету *Социологија* где је остварила од стране 80 студената који су учествовали у анкети укупну просечну оцену 4.59. Такође, овај извештај није оверен од стране Факултета организационих наука.

1.3. Учесће у пројектима

Кандидаткиња је навела да је као истраживач – приправник укључена у пројекат „Изазови нове друштвене интеграције у Србији – концепти и актери“. У оквиру пројекта учествовала је у координацији рада на терању, шифрирању података, уносу и логичкој контроли података. За учешће у пројекту није навела ко финансира пројекат, који је број пројекта нити било какву потврду или званично уверење о статусу у пројекту.

1.4. Учесће у специјалистичким програмима

Кандидаткиња је навела да је похађала и завршила двомесечни курс „Квир студија“ у организацији Центра за Квир студије у Београду школске 2012/2013 године. За похађање и завршетак овог курса није приложила никакву документацију. Кандидаткиња је навела да је похађала и завршила једногодишње женске студије на Факултету политичких наука Универзитета у Београду школске 2013/2014 године. Ни за овај курс није приложила званичну документацију.

1.5. Учесће на научним скуповима и конференцијама

Кандидаткиња је учествовала на конференцији „Изазови нове друштвене интеграције у Србији – концепти и актери, основни резултати пројекта“ 27. и 28. новембра 2015. године као коаутор (Наташа Јовановић, Селена Радовић) на тему „Консолидација изборне демократије у Србији и формирање плуралистичке политичке елите“. За ово је поднела фотокопију најаве конференције коју је организовао Институт за социолошка истраживања Филозофског факултета Универзитета у Београду као и кратак сиже теме.

1.6. Оцене из предмета које су битне за област Политиколошко-социолошке студије

Основне студије: *Увод у социологију* (10)

Мастер студије: На мастер студијама кандидаткиња нема положен ниједан испит који је битан за област политиколошко-социолошке студије.

Докторске студије: На докторским студијама кандидаткиња нема положен ниједан испит који је битан за област политиколошко-социолошке студије.

2. Списак објављених радова

2.1. Коауторски радови

1. Селена Радовић, Младен Радуловић, *Трансформација у представљању родних улога у анимираним филмовима: пример дизнијевих принцеца*, часопис Социологија, број 1/2016, стр. 86-112.

2.2. Анализа објављених радова кандидаткиње

Објављени коауторски рад Селене Радовић (са Младеном Радуловићем) у часопису Социологија под називом *Трансформација у представљању родних улога у анимираним филмовима: пример дизнијевих принцеза* је социолошка анализа родних проблема, односно у овом случају како медији као средство социјализације презентују слику жена у дизнијевим анимираним филмовима. Ауторка и коаутор истраживали су како се у тим филмовима мењала слика жене током времена. Такође, у анализи су пошли од теорија које дају велики значај улози медија као социологизирајућег средства. Кренули су и од критичких приступа када је у питању родна презентација у медијима. Најпре је у раду презентиран појмовно теоријски оквир као и начин истраживања. Појмови који су били значајни за анализу, према ауторима, су масовна култура, медијска култура, затим родни стереотипи и патријархална култура. Дати су и налази студија које су се бавиле родним улогама у овим филмовима које су према ауторима приказиване претежно стереотипно. Наравно, дати су и прикази студија у којима је дошло до одређених промена када је у питању приказивање жена, посебно је истакнуто да су оне временом постале мање зависне, више самосталне и еманциповане. У истраживању је за анализу представљања родних улога издвојено девет дизнијевих анимираних филмова. Особине принцеза у ранијим истраживањима приказиване су статистичком методом где се покушало да измери учесталост издвојених особина и да се на основу тога изведе закључак. Такође, аутори су приказали и истраживања у којима је примењен квалитативни приступ преко текстуалне анализе наведених филмова. Аутори су се у свом истраживању определили за употребу и статистичког и квалитативног метода. Да би сагледали динамику промене родних улога, али и оне које остају непромењене, аутори су проучавали: активности које принцезе обављају, особине принцеза као и реакцију окружења на њихове особине, затим жеље и циљеве жена које саме себи постављају и то су посматрали преко дизнијевих принцеза, изглед принцеза, однос према браку и сексуалности и однос окружења према набројаним карактеристикама. Анализом анимираних дизнијевих јуњакиња, односно принцеза обухваћене су Снежана (принцеза тридесетих година двадесет века), Пепељуга и Аутора (принцезе педесетих година века), Аријел, Бел, Јасмин, Похахонтас и Мулан (принцезе деведесетих година двадесетог века), као и Тијану, Златокоса, Мерида и Елиса и Ана (принцезе у другој деценији двадесет и првог века). Аутори су закључили на основу овог истраживања да је дошло до промена слике жене и да се та промена може означити као трансформација од традиционалне према еманципованој жени. Улоге наведених жена у дизнијевим филмовима, према ауторима, током времена усложиле су се и та сложеност рефлектовала се на промене које су се првенствено догодиле у америчком друштву. На почетку слика жена била је, па и принцеза у дизнијевим филмовима, усмерена на породични живот, односно на породицу и дом. Како су се одвијале промене у друштву, посебно масовним укључењем жена у образовни систем, као и њиховим укључењем у тржиште рада, а посебно догађајем који је изазвао велики потресе шездесетих година, а то је сексуална револуција и други талас у оквиру феминистичких покрета, имао је за последицу и промену слике у дизнијевим филмовима. Тако и женске принцезе из овог периода показују да теже ка високом образовању и запошљавању ван породичног дома. Супротстављајући се мушкарцима оне су показале, како што су то и побуне шездесетосмашког револта у свету, отпор према било каквој тоталној контроли, односно тоталитарном друштву. У анализи дизнијевих филмова насталих после прве деценије

двадесет и првог века принцезе добијају поново неке од традиционалних одлика. Аутори закључују да сада ове кориговане одлике принцеза води ка благој ретрадиционализацији. Други закључак изведен из ове анализе, према ауторима, показује да се јавља непостојање јединствене слике „идеалне“ жене. На крају, аутори закључују да се и даље процес трансформације обавља и да постоји значајн дисконтинуитет када је у питању анализирани период од тридесетих година двадесетог века па до почетка друге деценије двадесет и првог века. Неспорно је да су аутори и проблем и предмет свог истраживања добро обрадили и дошли до интересантних закључака.

Овај рад припада оним радовима који се могу подвести под дисциплине Студије рода и медија, а то значи да припадају ужој области Студије рода и Медијске студије и новинарство, а не Политиколошко-социолошке студије.

II Мишљење и оцена комисије

Приликом избора кандидата за асистента за ужу научну област Политиколошко-социолошке студије према конкурс узимају се у обзир следећи услови: а) просечна оцена у току студирања; б) оцене из предмета из уже научне области за коју се кандидат бира; в) време трајања студија; г) мотивисаност за рад у настави; и, д) познавање светских језика.

а) Просечна оцена у току студирања

Име и презиме кандидата	Основне студије	Мастер студије	Општа просечна оцена према формули ОПО
Стефан Јанковић	9.30	10	9.44
Милица Јоковић	9.51	10	9.61
Александар Ковачевић	9.39	9.75	9.46
Александра Марковић	9.55	9.67	9.57
Никола Нешић	9.88	9.57	9.82
Дејан Петровић	9.58	9.50	9.56
Дуња Полети Ћосић	9.80	-	
Селена Радовић	9.93	9.83	9.91

Оцене на докторским студијама

Два кандидата су дала све испите на докторским студијама и добила сагласност факултета и Већа универзитета за израду докторске дисертације:

- Милица Јоковић, просечна оцена 9.83 (остварила 150 ЕСПБ). Докторске студије уписала је школске 2013/2014 године.
- Дејан Петровић, није доставио уверење о положеним испитима (остварио 150 ЕСПБ). Докторске студије уписао је школске 2012/2013 године.

Остали кандидати нису положили све испите на докторским студијама:

- Селена Радовић, положила је осам испита за три године студирања и остварила 55 ЕСПБ од укупно 150 ЕСПБ. Докторске студије уписала је школске 2013/2014 године.
- Александра Марковић, положила је дванаест испита за две године студирања и остварила 100 ЕСПБ од могућих 120 ЕСПБ. Докторске студије уписала је школске 2014/2015 године.
- Никола Нешић, положио је пет испита за годину дана студирања и остварио 50 ЕСПБ од могућих 60 ЕСПБ. Докторске студије уписао је школске 2015/2016 године.
- Дуња Полети Ћосић, није доставила уверење о положеним испитима на докторским студијама. Докторске студије уписала је школске 2010/2011 године. Доставила је уверење о упису пете године докторских студија.
- Александар Ковачевић, није доставио уверење о положеним испитима на докторским студијама. Докторске студије уписао је школске 2015/2016 године.
- Стефан Јанковић, није доставио уверење о положеним испитима на докторским студијама. Докторске студије уписао је школске 2013/2014 године.

б) Оцене из предмета из уже научне области (политиколошко-социолошке студије) за коју се кандидат бира

Комисија је издвојила предмете који су битни за избор асистента за ужу научну област Политиколошко-социолошке студије према потребама наставе. Асистент ће обављати послове на основним студијама на предметима *Политичка антропологија* и *Социологија* (вежбе и колоквијуми) и на мастер студијама за предмете *Политичка моћ*, *Институције и корупција* и *Морал и политика* (вежбе и колоквијуми). Сви ови предмети и на основним и на мастер студијама имају часове из вежби према силабусу који је акредитован. Стефан Јаковић има положен један испит од наведених пет испита. Милица Јоковић има положена четири испита од наведених пет. Александар Ковачевић има положена четири испита од наведених пет. Александра Марковић има положен један од наведених пет испита. Никола Нешић има положена два испита од наведених пет. Дејан Петровић има положен један испит од наведених пет. Дуња Полети Ћосић има положен један испит од наведених пет. Селена Радовић има положен један испит од наведених пет.

По овом критеријуму издвајају се Милица Јоковић са четири испита на којима има просечну оцену 10 и Александар Ковачевић има положена четири испита са просечном оценом 8.75.

в) Време трајања студија

Име и презиме кандидата	Основне студије	Мастер студије	Докторске студије
Стефан Јанковић	4 године	2 године	3 године, није поднео уверење о испитима
Милица Јоковић	4 године	1 година	3 године, положила све испите
Александар Ковачевић	4 године	1 година	1 година, није поднео уверење о испитима
Александра Марковић	4 године	2 године	2 године, није положила све испите
Никола Нешић	5 година	3 године 1 година у Лунду	1 година, није положио све испите
Дејан Петровић	5 година	2 године	4 године, положио све испите
Дуња Полети Ћосић	7 година	Није студирала	4 године, није поднела уверење о испитима
Селена Радовић	4 године	1 година	3 године, није положила све испите

г) Мотивисаност за рад у настави

Једини кандидат који је поднео ваљану документацију да је учествовао у извођењу вежби и колоквијума је Милица Јоковић за предмете из уже области Политиколошко-социолошке студије.

д) Познавање светских језика

Сви кандидати поднели су доказе о познавању светских језика. Стефан Јанковић (енглески, руски), Милица Јоковић (енглески, руски), Александар Ковачевић (енглески, немачки), Александра Марковић (енглески), Никола Нешић (енглески, руски), Дејан Петровић (енглески, немачки), Дуња Полети Ћосић (енглески), Селена Радовић (шпански).

На основу утврђивања свих пет услова који су формулисани у конкурс Комисија сматра да су се на конкурс пријавили одлични и изузетни кандидати. Међутим, кандидати са завршеним Филозофским факултетом на одељењу за Социологију не испуњавају све услове у потпуности. Они би задовољавали услове у потпуности само у случају да је расписан конкурс за ужу научну област Филозофско, социолошке и психолошке студије.

Од три кандидата са Факултета политичких наука један кандидат испуњава све потребе за место асистента на предметима у оквиру уже научне области Политиколошко-социолошке студије. Тај кандидат је Милица Јоковић. Друга два кандидата, када су у питању потребе за предмете из ове уже научне области делимично испуњавају услове. Тако, Никола Нешић био је одличан студент на основним студијама, али на мастер студијама није имао ниједан предмет из уже научне области Политиколошко-социолошке студије. Трећи кандидат, Александар Ковачевић испуњава потребе, међутим, он у односу на првог кандидата има слабији просек оцена на предметима из уже научне области.

На основу анализираних података ова три кандидата Комисија сматра да кандидаткиња Милица Јоковић има испуњен први услов конкурса јер је остварила збирну просечну оцену 9.61 на два нивоа студија – основним и мастер. Она се издваја јер је за разлику од друга два кандидата положила све испите на докторским студијама са просечном оценом 9.83. Други услов који је везан за оцене за предмете за које се бира асистент у ужој научној области кандидаткиња има све оцене 10. Трећи услов везан је за време трајања студија. Кандидаткиња Милица Јоковић постигла је најбољи резултат када су у питању сва три степена студирања на Факултету политичких наука и све степене студија завршила је у законски предвиђеном року у континуитету. Четврти услов је мотивисаност за рад у настави. Кандидаткиња Милица Јоковић има велико педагошко искуство јер је током студирања другог и трећег степена студија у четири школске године држала вежбе, колоквијуме и консултације у звању сарадника-демонстратора. У раду са студентима показала је изузетну посвећеност, спремност и одговорност.

Значајна је и чињеница да је пријављена и одобрена докторска дисертација Милице Јоковић из уже научне области Политиколошко-социолошке студије. Кандидаткиња је одабрала три приступа у изради дисертације: политиколошко-антрополошки и културолошки.

III Закључак:

На основу ове опсежне анализе пријављених кандидата за избор асистента за ужу научну област Политиколошко-социолошке студије Комисија је једногласно закључила да кандидаткиња Милица Јоковић испуњава све услове превиђене Законом о високом образовању, Статутом и Правилником о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа сарадника Универзитета у Београду – Факултета политичких наука и предлаже Изборном већу да донесе одлуку да се Милица Јоковић изабере у звање асистента на одређено време од три године за ужу научну област „Политиколошко-социолошке студије“ (предмети: *Политичка антропологија, Социологија, Политичка моћ, Институције и корупција и Морал и политика*).

Београд,
02. новембар 2016.

Комисија:

Проф. др Ђуро Шушњић

Проф. др Чедомир Чупић

Проф. др Слободан Г. Марковић